

Märjad ruumid puitmajas

Puitmaja seab pesemisruumide ehitamiseks omad nõudmised.

Meie kodud võib laias laastus jagada puit- ja kivimajadeks. Uuemad neist on kaasaegsete mugavusstandarditega. Samas on küllalt puithooneid, mis ehitatud sel ajal, kui suuremat pesu pesti pesuköögis või puudus see võimalus hoopiski.

Aeg on edasi läinud ning on mõistetav, et ka vanema planeeringuga elamusse soovitakse kaasaegseid pesemistingimusi. Iga maja on erinev, seetõttu pole pakkuda valmislahendusi. Küll tuleks arvestada kindlate nõuetega, millest sõltub, kas tunnete uuest saunast või vannitoast aastaid rõõmu või hakkab uus ruum kahjustama puitmaja konstruktsioone.

Seitse korda mõõda

Uue maja puhul on pesuruumid juba projektis sees, kuid vanemas hoones tuleb vaadata, kuhu need üldse ära mahuks. Kas tuleb lisaruumi võtta pööningukorrusel, kasutada keldriruumi või kombineerida nende ruumide väljaehitamist olemasoleva korteri arvelt.

Kui pind on leitud ja tundub, et kõik vajalik mahub ära, tuleb selgitada, kuidas ehitada nii, et puitmaja uute ruumide tõttu kahjustada ei saa. Vältida tuleks kandeseinte lammutamist, pööningule ehitades tuleks ehk vahelage täiendavalt tugevdada. Kahtluste korral on mõistlik sellesse arutellusse kaasata kogemustega ehitusala spetsialist.

Kui on selge, et puitmaja konstruktsioonid kannavad täiendavat ehitust (näiteks plaaditud pinnad, vann ja soojaveeboiler võivad kokku moodustada olulise lisakoormuse), tuleb valida märgade ruumide ehitamisel sellised lahendused, et ruumide kasutamisel ei satuks olemasolevasse konstruktsiooni niiskust.

“Märja ruumi” all mõistkem kokkuleppeliselt sellist ruumi, mille põrandapind puutub kasutusotstarbe tõttu kokku veega ja mille sein-

tele võib pritsida või kondenseeruda vesi (nt vannituba, duširuum, saun).

Lühidalt võib öelda, et puitmaja märja ruumi ehitamisel tuleb lahendada kolm peamist küsimust: hüdroisolatsioon, põranda kalded ja ventilatsioon.

Hüdroisolatsioon ja kalded

Isegi siis, kui pesemiseks on paigaldatud vann või dušialus, satub aegajalt põrandale liigset vett, seetõttu on korralik hüdroisolatsiooni lahendus eriti tähtis.

Kui dušist tulev vesi juhitakse põrandal olevasse trappi, tuleb põrand ehitada vajalike kalletega. Vastavalt märgade ruumide nõuetele peab põranda kalle vee ärajuhtimiseks olema vähemalt 1:100, mis tähendab et 1 m kohta on põranda kalle 1 cm. Duši piirkonnas peab see olema 1:80, põranda trapi lähedal ja vannil all veelgi suurem 1:50 (ehk 1 cm 0,5 m kohta).

Paraku see alati ei õnnestu ja vahel satub mõnesse põrandapiirkonda jääma vastaskalle, mistõttu kogu liigne vesi trapini ei jõua. Halvem on olukord siis, kui vesi hakkab kogunema vannil alla seina äärde. Me ise ei pruugi seda teadagi, kuid vannil all olevate torustike lekkivad ühenduskohad on pahatihti, eriti alumise korruse elanikele, probleeme põhjustanud.

Selliseid niiskuskahjustusi aitab vältida hea hüdroisolatsioon, mis takistab vee sattumist põrandakonstruktsiooni. Pikemaks ajaks seisma jäänud vesi silmaga nähtamatus piirkonnas võib samas tekitada aga hallitust, mistõttu on põrandakalded olulised.

Hea lahendus võimalike niiskuskahjustuste vältimiseks on põrandakütte paigaldamine, kui olemasolev ruum seda võimaldab.

Hüdroisolatsioon paigaldatakse märgade ruumide põrandatele kogu ulatuses ning tõstetakse vähemalt 10 cm kõrgusele seinale. Korraliku hüdroisolatsiooni paigaldamiseks on mitmeid võimalusi ning

Duširuum ligi sajandivanuses majas värskest pärast remonti. Trepikojaga ühine tellissein otsustati katta efektse punase värviga, kiri purgil lubas, et värv on veekindel ja sobib niiskesse ruumi.

ehitusmaterjalide kauplustest võib leida süsteemseid lahendusi: nii kummibituumen-rullmaterjale kui ka pintli või rulliga peale kantavaid mastikseid.

Mastiksite puhul tuleb nii põranda-seina ühenduskohtades, seinanurkades, ehitusplaatide ühenduskohtades kui ka läbiviikude juures (nt segistite paigalduskohad) kasutada spetsiaalseid kangaid, et saada täiesti veekindel tulemus. Järgides täpseid paigaldusjuhiseid, saab ka väiksema kogemusega iseehitaja nende töödega hakkama.

Hüdroisolatsiooni ei tohi segamini ajada veega lahendatava niiskustõkkega, mida kasutatakse näiteks köögi valamute või WCde seinapindadel.

Leiliruumi seinapindadel eraldi hüdroisolatsiooni ei vajata, kuna seinavoodri taga olev tuulutusvaha ja aurutõkkena toimiv foolium on niiskusrežiimi seisukohast toimiv tarind.

Leiliruumi põrandapinna hüdroisolatsioon tuleb ikkagi tõsta vähemalt 10 cm kõrgusele. Ning ka leiliruumis peab põrandakalle olema 1:100, kuna väiksemas saunas sageli trapp puudub ning liigne vesi juhitakse leiliruumi ukse alt pesuruumis olevasse trappi (mis ei saa uksest väga kaugelt jääda).

Seinte materjal ja ventilatsioon

Märgade ruumide põrandate, seinte ja lagede ehitamiseks on soovitatav kasutada niiskuskindlaid ehi-